

Za krvavou stopou

Česko-americký román od
Pavla Albierteho.

"To ne tak má člověk na stará léta!" smál se farmář a smích ten směl, že aspoň mně připadl prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala.

"Nu, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

"Dobře! Sotva jsem ulehl, tak le jsem šťastně počal dřívati, a pak ráno zdálo se mi býti spíše v prapodivně v sousedství nežná má mrtvola, která celou mouj mysl zaujala. Na, ale jak jste našel tohoto zde?" tážal jsem se noločkář, abych nepřijemný smích tou přetrhl.

né a doležitě věci, jak mi připadá. Zvláště velmi podivně na mne účinkovala ta Carrieina předtucha a ten její strach.

Carrie byla jediná dcera Horáková, který měl mimo ní ještě jen osi větrníčelického Jona, a byla velmi hezká a zářivá dívka. Vážděl jsem dáno, že se o ni nechtěl John Bureš asi dvacetipátiletý syn farmáře ze sousedství, hodný hoch, velmi spofádaný, a že leze mu do zeli i mladý Mike Ryan, rovněž farmářský synok, jehož otec měl také pěkný dvorec asi deset minut odtud. Ryanové — starý byl výšec — byli také obyčejně farmáři, jako všude všichni křesťané a velká většina českých osadníků ve výšce, ale mnoho jsem je dosud neznal, neboť byli zde usazení teprve něco přes rok, od předminulého jara, kdy se zde starý Jake Ryan zakoupil.

Mikeovi nemohl jsem říci nic lepšího ani nic horšího nežli o ostatních všech snad českých mladších, neboť měl v sobě všechny přednosti a špatnosti toho lidu, ale jinak byl hezký, statný a nikoliv hloupý hoch.

"Kde je Carrie?" tážal jsem se ještě.

"Oh, ta je celá pryč!" sděloval Horák. "Tak se zděšila, že div nám neodšla. Musila si jít lehnout. To víte, velebný pane, je také nevyspalá, celá rozčilená — mám věru strach, aby z toho ještě se nám neroztrhla!"

"Nu, tak zle snad to nebude!" mluvil jsem. "Ale, matko Horáková, měla byste se na ni raději podívat, než na tohoto ubožáka. A vy, děti, počíte raději do chrámu Páně pomodlit se za něho!"

Po té promluvil jsem ještě několik slov s cizojazyčnými oběcny, s nimiž jsem byl ovšem velmi dobře znám a tito, když slyšeli, že chci se vrátiti, připojili se ke mně, právě jako mistr Černý se svým pomocníkem. U mrtvolů zůstali pouze Horák s Vávro, aby ji sřezili, neboť i obě ženy ubíraly se k Horákově farmě a děti běžely před námi s návrší k osadě.

"Kdo ví, kdy koroner přijede?" soudil zcela správně mr. Parker, hlava našeho městečka a jediná "úřední" v něm osoba. — "Bude-li zde hodně brzo, přijede tak asi k polednímu, dřívě ne! Zastavte se beztoho u mne a půjdu sem zase s ním!"

"Ovšem že, tady naž čekat nebudeme!" mluví i ostatní.

Rozumně se samo sebou, že jsme i cestou o možných okolnostech vraždy mluvili, ale z jistých ohledů, ba vlastně ani sám nevím proč, nesdělil jsem "anglickým" spoluběžákům, co mi Horák povídal o Carrieině předtuce, a kovák nebyl do té míry anglického jazyka mocen, aby tak učinil. Připadalo mi, že toho není dosud zapotřebí a že by ani nebylo snad dobře o tom se šíře zmiňovati dokud si ona nápadnou vše trochu nepromyslím a podrobně nerozvážím, v jakém by snad styku mohla býti s krvavou touto třeba záhadou. Jinak jsem pak neslyšel nějaké pozoruhodnější, pravděpodobnější mínění o případu, které by stálo za kus úvahy a poskytovalo aspoň kus domnělého vysvětlení, výkladu. Celá smutná vše vypadala velmi tajemně a Carrieino jednání činilo ji, aspoň v mých očích, tím tajemnější.

III.

Kdo je vrahem?

Zpochybňuji jsem se jen o několik minut a chrámek byl prázdnější nežli kdy jindy ve všední den, neboť i těch několik zbožných navštěvovatelů, kteří jindy skoro denně přicházeli na služby Boží, šlo se asi po většinou podivati na příšerný nále. Asi tři z nich potkali jsme již cestou. Zvědavost zvířela nad zbožností — jakmile lidé ti uslyšeli o mrtvole, nepomýšleli na nic jiného, nežli aby jí spatřili a zvěděli pokud možná záhy něco bližšího, což bylo prozatím ovšem marno.

Atkoliv jsem byl po ranní vycházce vlnou vybledlým, nechtěla mi ani náhodou mrtvola po ranní skvělé mluvě, neboť měl jsem v sobě plnou své záhady a ponocnění na ni vřel mi i při posvíceném ubádu věru až násilně. Nyní pak teprve měl jsem chvíli pokyly k strážní svému pronomení včera, ale nechtěl jsem se věru v práci labyrintu doměnků, které hodit záhy se mi býti velice závažnými a dalekosáhlými, hned však opět nic netroufám, malichernými a snobskými, což zvláště platilo o stále mnou hledaném vztahu Carrieiny "předtuchy" k záhadné vraždě neznámého člověka.

Jednou připadlo mi, že celý podivný si děvoce je velmi podivným nad vši pochybnost — a že Carrie musí věděti o tajemném případu něco více. Proč byla by jinak bývala tak poděšená onou ranou v noci, která bez nálezu mrtvol byla by se dala různým způsobem zcela pravděpodobně a nenápadně vysvětliti? Proč by se byla bála, že "někdo" stěvil po Mikeu Ryanovi jen tak beze vši příčiny? A kdo by po něm stěvil? Snad John Bureš ne? To mi připadalo, jak jsem Johna znal, pravou nemožností, když jsem připomněl, že by Mike byl jeho sokem v lásece a snad i šťastným!

John byl bujný, horkokrevný, jako většina mladíků; ale zločin schopen nebyl v žádném případě. Ale kdož ví, zdali snad přece by v něm nepromluvil vášeň, kdyby byl býval Carrie třeba bezohledně odňat? To se mi ale zdálo být opět nemožným u Carrie, která byla děvčetem rozumným. Snad by nedala přednost podobnému Irčanovi před spofádaným českým hochem? Tolik rozvahy snad přece měla a Mike, ačkoliv byl statný, hezký mladík nemohl se nikdy vyrovnati Johnovi, ať to vzal člověk se kterékoliv strany.

Mladý Bureš byl příjemnějšího vzhledu a lepšího způsobu, nežli mladý Ryan, vynikal nad něho vzděláním i mravy v každém způsobu, a já, být děvčetem, vždycky bych se byl rozhodl pro Johna, podle zevnějšku. Nebyl snad tak silný, jako mladý Irčan, ale byl hoch jako jedle, a s Carrie Horákovou byli by tvořili velmi hezký párek, kdežto pro Mikea bylo by děvče příliš, abych tak řekl, jemným! A mimo to John byl Čech, syn vážené i zámožné rodiny, kdežto Ryanové byli zde, jak sděleno, krátkou teprve dobu, na polo neznámí a vědělo se, že na farmě jejich vězí značný ještě dluh. Jinak chovali se zde posud fádne, ale život jejich, dvou mužů bez ženské na farmě, byl trochu ovšem neuspofádaný, nezvyklý a nebylo ani divu, když byli častými hosty salonu O'Harova, kdež se asi mohli aspoň trochu pořádněji najísti, nežli doma, kde si vařili sami.

To všecko jsem uvažoval, a myslil jsem si, že každá ženská by musila být padlou přímo na hlavu, kdyby mohla dáti přednost Ryanovi před Burešem, ale zas hned mi napadly rozličné zkušnosti a případy, kde skutečně i jinak zcela rozumně vypadařící děvče provedlo kousek zrovna nepochopitelný a zamilovalo se třeba do člověka o němž nebylo možno udati ani jediný důvod o okolnost, které by to vysvětlovaly. Srdce lidské a jmenovitě ženské jest prapodivný orgán, neřídí se u mnohých lidí nikterak rozumem jenž ovládá ostatní údy těla, a skutky jeho bývají tedy často nerozumitelnými i pro samotného člověka a tím více tedy pro jiné, ostatní lidi.

Což aby něco podobného bylo přece jen zde a já se klamal v důvěře skládané v Carrie a Johna? Kdyby Carrie Johna odmítla a tento chtěl se mstiti v rozruženém svém na šťastnější sokovi. Třeba se zbraní v ruce! Nespočívala "předtucha" Carrieina na nějakém takovém základě, ať už na hrozbě Johnově, nebo jen na špatném svádění děvčete, jež se bálo o svého milence, aby nestal se předmětem pomsty odmětnutého nápadníka?

Avšak — i kdyby vše bylo tak, jak jsem ani nechtěl věřiti, myšlenec té se bránil — byla zde ještě jedna velká mezero, kterou při těchto domněnkách nebylo možno tak snadno i jen v mysli trochu aspoň pravděpodobně dobře dopl-

nit. Což ležela tam na hoře u háje mrtvola snad Mikeova? Nikoliv! Byl to přece zcela cizí člověk, jehož samo objevení se v této krajině bylo záhadou, jejíž rozluštění měla nám poskytnouti teprv budoucnost a to ještě je "snad". Možná, že se vůbec nikdo nikdy nedozví, kým ten cizinec vlastně byl, proč sem přijel, jak se v oněch místech a to patrně je v noci ocitl! To by nebylo při neurovnatelných dosud poměrech policejních také nic tak práve zvláštního, neboť svoboda osobní je v Americe v tomto směru věru až příliš rozsáhlou a pátrání nesmírně obtížnou. A v jakém styku by měl býti neznámý ten nebožtík se sporem, dejme již tomu, oněch dvou mladých lidí o děvče?

Nebylo to nesmyslem, pravou šlechetou, sváděti něco podobného dohromady? Mohla býti mezi oběma nějaká vnitřní souvislost? Rozum můj pravil mi určitě, že nikoliv, že se to nezdá, kdežto však opět v jednom záhybu, ve skrytém koutěčku mozku mého jako by byla seděla utkvělá myšlenka, že ano! Napadlo mi to tak hned při vypravování Horákově a nemohl jsem se pořádku toho spustiti. Či snad byla tím viná přece jen ta okolnost, že jsem o věci oné, o té "Týny" jsem tedy mluvil povážlivě, a s tím jsem se předešle Carrieině, slyšel právě u mrtvol, s myslí, zaujatou plně tím záhadným případem, pod prvním dojmem oné vraždy? Nebyla by tím právě v hlavě mé vyvozena ta představa, jakoby ony dvě záhadné věci náležely vlastně k sobě?

Skoro se mi tak zdálo, ba byl jsem chvílkami o tom plně přesvědčen, a přece, přece opět — Ne, nemohl jsem se nikterak zhostiti té myšlenky, té spojky obou pojmů!

Přemítání o tom a lámání si hlavy působilo na mne věru až trapně, trýznilo mne to! Jako každá pevně utkvělá záhada, kterou nemůže člověk za žádnou cenu rozluštěti, až nezbude mu konečně, nežli chtějí nechtěj ponechat to šťastné budoucí náhodě. Jest tu však vždy nepřijemně přiznání k

500 akřů úplně rovného pozemku, vesměs znamenitá půda, žádný písek, žádný kámen z těch 930 akřů jest výborně vzdělán, s 80 akřů vojčesky, zbytek vybraný pozemek na pastvu a děláni sena; 80 akřů hustě oploštěno pro vepřový dobytek, ostatek všechno dokola i na pře oploštěno 3-drátovým plotem.

Budovy a materiál na pozemku pro novou stavbu v ceně plných \$12,000.00. Jednu míli od školy, na R. F. D. cestě a telefon v obydlí. Dostatek vody pro jakékoliv množství dobytka. Majitelé naprosto zarní studni, jež bude vřhat vodu za cenu zhotovení, přibližně \$1,500.00.

Zaujmutí majetku bude postoupeno v každém čase, však za veškerou práci v poli, jež bude po 15. březnu vykonána, musí býti zapláceno, při smluvené ceně na krytí výloh za semeno a práci.

Pronajmutý (leased) pozemek jest nejlepší pozemek na pastvu a děláni sena, dokola a naprie celý oploštěný 3-drátovým plotem. Nájemné (leases) na tento pozemek může býti po vypršení přítomné nájemné smlouvy opět obnoveno.

Tři místa k napájení dobytka, příhodně umístěna. Vystačí 600 až 800 kusům dobytka. Shora uvedené jest správný popis nejlepšího investicního majetku v South Dakotě. Toto není žádné přehánění a majitelé absolutně zaručují správnost každého údání a mohradí výlohy každému, kdo po vyšetření peskledá tento pozemek, jak jest zde vyličený. Ponecháme na kterukoliv banku v Gregory jako osobní odporučení a zveřejní všechny zajímavější se jednolitve k úplnému vyšetření naší zodpovědnosti.

FARMA A RENCĚ NA PRODEJ

V DRŽENÍ MOŽNO SE V KTERÉMKOLI ČASE UVÁZAT

1763 akřů výborně vzdělaného a s důkladnými stavbami a všim zvelebením, a dobrým majetkovým právem, pozemku, za \$65.00 akř. Dodatečně ke shora uvedenému postoupíme kupci BEZ DALŠICH VÝLOH zaplácené nájemné (leases), jež vyprší 1. ledna 1921, na 2320 akřů přiléhajícího pozemku, úplně obehnaného plotem se třemi dráty. S majetkovým právem a pronajmutý pozemek jest v jednom kuse pohromadě.

PODMÍNKY: \$20,000.00 na den uzavření kontraktu; \$20,000.00, při postoupení majetku, zbytek na 5 a 10 roků času při 6 procentech.

POLOHA: 2 míle východně a 10 míl severně od Gregory, South Dakota; na Ch. & N. W. R. R. ÚPLNÝ POPIS POZEMKU S MAJETKOVÝM PRÁVEM JEST NÁSLEDOVNÍ:

1000 akřů úplně rovného pozemku, vesměs znamenitá půda, žádný písek, žádný kámen z těch 930 akřů jest výborně vzdělán, s 80 akřů vojčesky, zbytek vybraný pozemek na pastvu a děláni sena; 80 akřů hustě oploštěno pro vepřový dobytek, ostatek všechno dokola i na pře oploštěno 3-drátovým plotem.

Budovy a materiál na pozemku pro novou stavbu v ceně plných \$12,000.00. Jednu míli od školy, na R. F. D. cestě a telefon v obydlí. Dostatek vody pro jakékoliv množství dobytka. Majitelé naprosto zarní studni, jež bude vřhat vodu za cenu zhotovení, přibližně \$1,500.00.

Zaujmutí majetku bude postoupeno v každém čase, však za veškerou práci v poli, jež bude po 15. březnu vykonána, musí býti zapláceno, při smluvené ceně na krytí výloh za semeno a práci.

Pronajmutý (leased) pozemek jest nejlepší pozemek na pastvu a děláni sena, dokola a naprie celý oploštěný 3-drátovým plotem. Nájemné (leases) na tento pozemek může býti po vypršení přítomné nájemné smlouvy opět obnoveno.

Tři místa k napájení dobytka, příhodně umístěna. Vystačí 600 až 800 kusům dobytka. Shora uvedené jest správný popis nejlepšího investicního majetku v South Dakotě. Toto není žádné přehánění a majitelé absolutně zaručují správnost každého údání a mohradí výlohy každému, kdo po vyšetření peskledá tento pozemek, jak jest zde vyličený. Ponecháme na kterukoliv banku v Gregory jako osobní odporučení a zveřejní všechny zajímavější se jednolitve k úplnému vyšetření naší zodpovědnosti.

Louis Storm & G. F. Matoušek
majitelé
GREGORY AND WINNER, SOUTH DAKOTA.

ni. Což ležela tam na hoře u háje mrtvola snad Mikeova? Nikoliv! Byl to přece zcela cizí člověk, jehož samo objevení se v této krajině bylo záhadou, jejíž rozluštění měla nám poskytnouti teprv budoucnost a to ještě je "snad". Možná, že se vůbec nikdo nikdy nedozví, kým ten cizinec vlastně byl, proč sem přijel, jak se v oněch místech a to patrně je v noci ocitl! To by nebylo při neurovnatelných dosud poměrech policejních také nic tak práve zvláštního, neboť svoboda osobní je v Americe v tomto směru věru až příliš rozsáhlou a pátrání nesmírně obtížnou. A v jakém styku by měl býti neznámý ten nebožtík se sporem, dejme již tomu, oněch dvou mladých lidí o děvče?

Nebylo to nesmyslem, pravou šlechetou, sváděti něco podobného dohromady? Mohla býti mezi oběma nějaká vnitřní souvislost? Rozum můj pravil mi určitě, že nikoliv, že se to nezdá, kdežto však opět v jednom záhybu, ve skrytém koutěčku mozku mého jako by byla seděla utkvělá myšlenka, že ano! Napadlo mi to tak hned při vypravování Horákově a nemohl jsem se pořádku toho spustiti. Či snad byla tím viná přece jen ta okolnost, že jsem o věci oné, o té "Týny" jsem tedy mluvil povážlivě, a s tím jsem se předešle Carrieině, slyšel právě u mrtvol, s myslí, zaujatou plně tím záhadným případem, pod prvním dojmem oné vraždy? Nebyla by tím právě v hlavě mé vyvozena ta představa, jakoby ony dvě záhadné věci náležely vlastně k sobě?

Skoro se mi tak zdálo, ba byl jsem chvílkami o tom plně přesvědčen, a přece, přece opět — Ne, nemohl jsem se nikterak zhostiti té myšlenky, té spojky obou pojmů!

Přemítání o tom a lámání si hlavy působilo na mne věru až trapně, trýznilo mne to! Jako každá pevně utkvělá záhada, kterou nemůže člověk za žádnou cenu rozluštěti, až nezbude mu konečně, nežli chtějí nechtěj ponechat to šťastné budoucí náhodě. Jest tu však vždy nepřijemně přiznání k

vlastní malomoci, jemuž se snad každý jen velmi nerad podrobují a proto všemi silami se snaží uniknout, neboť objevení se v této krajině bylo záhadou, jejíž rozluštění měla nám poskytnouti teprv budoucnost a to ještě je "snad". Možná, že se vůbec nikdo nikdy nedozví, kým ten cizinec vlastně byl, proč sem přijel, jak se v oněch místech a to patrně je v noci ocitl! To by nebylo při neurovnatelných dosud poměrech policejních také nic tak práve zvláštního, neboť svoboda osobní je v Americe v tomto směru věru až příliš rozsáhlou a pátrání nesmírně obtížnou. A v jakém styku by měl býti neznámý ten nebožtík se sporem, dejme již tomu, oněch dvou mladých lidí o děvče?

Nebylo to nesmyslem, pravou šlechetou, sváděti něco podobného dohromady? Mohla býti mezi oběma nějaká vnitřní souvislost? Rozum můj pravil mi určitě, že nikoliv, že se to nezdá, kdežto však opět v jednom záhybu, ve skrytém koutěčku mozku mého jako by byla seděla utkvělá myšlenka, že ano! Napadlo mi to tak hned při vypravování Horákově a nemohl jsem se pořádku toho spustiti. Či snad byla tím viná přece jen ta okolnost, že jsem o věci oné, o té "Týny" jsem tedy mluvil povážlivě, a s tím jsem se předešle Carrieině, slyšel právě u mrtvol, s myslí, zaujatou plně tím záhadným případem, pod prvním dojmem oné vraždy? Nebyla by tím právě v hlavě mé vyvozena ta představa, jakoby ony dvě záhadné věci náležely vlastně k sobě?

Skoro se mi tak zdálo, ba byl jsem chvílkami o tom plně přesvědčen, a přece, přece opět — Ne, nemohl jsem se nikterak zhostiti té myšlenky, té spojky obou pojmů!

Přemítání o tom a lámání si hlavy působilo na mne věru až trapně, trýznilo mne to! Jako každá pevně utkvělá záhada, kterou nemůže člověk za žádnou cenu rozluštěti, až nezbude mu konečně, nežli chtějí nechtěj ponechat to šťastné budoucí náhodě. Jest tu však vždy nepřijemně přiznání k

vlastní malomoci, jemuž se snad každý jen velmi nerad podrobují a proto všemi silami se snaží uniknout, neboť objevení se v této krajině bylo záhadou, jejíž rozluštění měla nám poskytnouti teprv budoucnost a to ještě je "snad". Možná, že se vůbec nikdo nikdy nedozví, kým ten cizinec vlastně byl, proč sem přijel, jak se v oněch místech a to patrně je v noci ocitl! To by nebylo při neurovnatelných dosud poměrech policejních také nic tak práve zvláštního, neboť svoboda osobní je v Americe v tomto směru věru až příliš rozsáhlou a pátrání nesmírně obtížnou. A v jakém styku by měl býti neznámý ten nebožtík se sporem, dejme již tomu, oněch dvou mladých lidí o děvče?

Nebylo to nesmyslem, pravou šlechetou, sváděti něco podobného dohromady? Mohla býti mezi oběma nějaká vnitřní souvislost? Rozum můj pravil mi určitě, že nikoliv, že se to nezdá, kdežto však opět v jednom záhybu, ve skrytém koutěčku mozku mého jako by byla seděla utkvělá myšlenka, že ano! Napadlo mi to tak hned při vypravování Horákově a nemohl jsem se pořádku toho spustiti. Či snad byla tím viná přece jen ta okolnost, že jsem o věci oné, o té "Týny" jsem tedy mluvil povážlivě, a s tím jsem se předešle Carrieině, slyšel právě u mrtvol, s myslí, zaujatou plně tím záhadným případem, pod prvním dojmem oné vraždy? Nebyla by tím právě v hlavě mé vyvozena ta představa, jakoby ony dvě záhadné věci náležely vlastně k sobě?

Skoro se mi tak zdálo, ba byl jsem chvílkami o tom plně přesvědčen, a přece, přece opět — Ne, nemohl jsem se nikterak zhostiti té myšlenky, té spojky obou pojmů!

Přemítání o tom a lámání si hlavy působilo na mne věru až trapně, trýznilo mne to! Jako každá pevně utkvělá záhada, kterou nemůže člověk za žádnou cenu rozluštěti, až nezbude mu konečně, nežli chtějí nechtěj ponechat to šťastné budoucí náhodě. Jest tu však vždy nepřijemně přiznání k

vlastní malomoci, jemuž se snad každý jen velmi nerad podrobují a proto všemi silami se snaží uniknout, neboť objevení se v této krajině bylo záhadou, jejíž rozluštění měla nám poskytnouti teprv budoucnost a to ještě je "snad". Možná, že se vůbec nikdo nikdy nedozví, kým ten cizinec vlastně byl, proč sem přijel, jak se v oněch místech a to patrně je v noci ocitl! To by nebylo při neurovnatelných dosud poměrech policejních také nic tak práve zvláštního, neboť svoboda osobní je v Americe v tomto směru věru až příliš rozsáhlou a pátrání nesmírně obtížnou. A v jakém styku by měl býti neznámý ten nebožtík se sporem, dejme již tomu, oněch dvou mladých lidí o děvče?

Nebylo to nesmyslem, pravou šlechetou, sváděti něco podobného dohromady? Mohla býti mezi oběma nějaká vnitřní souvislost? Rozum můj pravil mi určitě, že nikoliv, že se to nezdá, kdežto však opět v jednom záhybu, ve skrytém koutěčku mozku mého jako by byla seděla utkvělá myšlenka, že ano! Napadlo mi to tak hned při vypravování Horákově a nemohl jsem se pořádku toho spustiti. Či snad byla tím viná přece jen ta okolnost, že jsem o věci oné, o té "Týny" jsem tedy mluvil povážlivě, a s tím jsem se předešle Carrieině, slyšel právě u mrtvol, s myslí, zaujatou plně tím záhadným případem, pod prvním dojmem oné vraždy? Nebyla by tím právě v hlavě mé vyvozena ta představa, jakoby ony dvě záhadné věci náležely vlastně k sobě?

Skoro se mi tak zdálo, ba byl jsem chvílkami o tom plně přesvědčen, a přece, přece opět — Ne, nemohl jsem se nikterak zhostiti té myšlenky, té spojky obou pojmů!

Přemítání o tom a lámání si hlavy působilo na mne věru až trapně, trýznilo mne to! Jako každá pevně utkvělá záhada, kterou nemůže člověk za žádnou cenu rozluštěti, až nezbude mu konečně, nežli chtějí nechtěj ponechat to šťastné budoucí náhodě. Jest tu však vždy nepřijemně přiznání k

vlastní malomoci, jemuž se snad každý jen velmi nerad podrobují a proto všemi silami se snaží uniknout, neboť objevení se v této krajině bylo záhadou, jejíž rozluštění měla nám poskytnouti teprv budoucnost a to ještě je "snad". Možná, že se vůbec nikdo nikdy nedozví, kým ten cizinec vlastně byl, proč sem přijel, jak se v oněch místech a to patrně je v noci ocitl! To by nebylo při neurovnatelných dosud poměrech